

højtærede Minister: Hvilke Bevisligheder foreligger der? Den ærede Ordfører (Moltesen) sagde, at det, som Arbejderne havde skrevet, ikke virkede overbevisende; men det maa jo dog være fra den anden Side, Bevisførelsen skal komme, det er fra den anden Side, man ønsker en Forandring i en bestaaende Lov, og saa maa man bevise Nødvendigheden af, at denne Ændring foretages. Man kan dog heller ikke uden videre omstøde, hvad Arbejderne skriver. Den ærede Ordfører nævnte selv, at han ikke var kompetent til at dømme i den faglige Strid, han havde ingen Forstand derpaa; men saa maa han dog, til en vis Grad i hvert Tilfælde, stole paa, hvad den ene Part siger, naar der ikke foreligger noget som helst fra den anden Part. Og der foreligger intet fra den anden Part, som godtgør Nødvendigheden af, at Lærlingene skal begynde Kl. 4 for at kunne lære deres Fag.

Nu hørte jeg, det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen antyde, at Arbejderne havde tilbudt et Kompromis, saaledes at man kunde gaa med til, at Lærlinge over 16 Aar begyndte Kl. 4. Jeg vil da gerne spørge, om dette har været behandlet grundigt i Udvalget, eller om man ganske har set bort fra dette Tilbud, pure forkastet det. Den højtærede Minister antydede i sine Udtalelser for et Øjeblik siden, at han egentlig godt kunde tænke sig noget saadant, idet han sagde, at Lærlingene i hvert Fald i en Del af Læretiden skulde begynde Kl. 4. Det vil maaske da være muligt mellem anden og tredie Behandling at finde en Løsning, saaledes at der kan stilles et Ændringsforslag om, at Lærlinge under 16 Aar skal begynde Kl. 6 og Lærlinge over 16 Aar Kl. 4. I hvert Fald henstiller jeg dette til Overvejelse, thi det, som det først og fremmest drejer sig om, synes jeg, er at værne de unge Mennesker i Tiden fra deres 14de til deres 16de Aar mod en saadan Læretid som den, her er Tale om.

Dahlgard: Naar det ærede Medlem Hr. Moltesen skal argumentere for, at dette Lovforslag ikke er i Uoverensstemmelse med Washington-Konventionen, gør det ærede Medlem det først og fremmest ud fra en Bemærkning om, at det er tiltraadt af Socialraadet. Jeg vil dog dertil sige, at det ikke er Socialraadet, der har Ansvaret for, om en Lov er i Overensstemmelse med en indgaaet Konvention eller ikke, det er Rigsdagen. Har Socialraadet eller en anden Institution overset en Uoverensstemmelse, kan det ikke nytte,

at Rigsdagen henviser dertil. Med Hensyn til Realiteten i Sagen kan der slet ikke være nogen Tvivl. Konventionen siger kort og klart, at hvor — det vil sige i Lande hvor — Natarbejde i Bagerier er forbudt for alle Arbejdere, der kan unge Mennesker begynde Arbejdet Kl. 4 om Morgenen; altsaa i Lande, hvor Natarbejde i Bagerier ikke er forbudt for alle Arbejdere, der gælder Klokkeslættet Kl. 6, og Danmark hører til de Lande, hvor det ikke er forbudt for alle Arbejdere. Jeg tror derfor ikke, der kan være nogen Tvivl paa dette Punkt. Med Hensyn til Socialraadets Tilslutning maa jeg dog ogsaa gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at Socialraadet muligvis vilde have haft et andet Syn paa hele denne Sag, hvis vi paa det Tidspunkt, da Raadet afgav sin Betænkning, havde haft en Lovgivning her i Landet, som positivt forbød Natarbejde for Lærlinge før Kl. 6 om Morgenen.

Det ærede Medlem kom dernæst med nogle almindelige Bemærkninger, som jeg ærlig talt ikke skal argumentere meget imod. Det ærede Medlem sagde, at han ikke kunde se, at vi herigennem forringede den Beskyttelse, der var her i Landet, naturligvis med Undtagelse af, at Arbejdet skulde begynde Kl. 4 i Stedet for Kl. 6. Nej, det er ganske rigtigt; naar vi tager de Punkter bort, hvor Beskyttelsen forringes, er der selvfølgelig ingen Forringelse paa de øvrige Punkter, det er indlysende. Det ærede Medlem bemærkede endvidere, at han troede, det var sundere, om Menneskene her i Landet vilde staa op Kl. 4 om Morgenen og gaa noget tidligere i Seng — ja, jeg ved ærlig talt ikke, det kan godt være, men jeg vil dog sige til det ærede Medlem, at hvis han kunde gennemføre, at Folk stod op Kl. 6 om Morgenen, kunde det vist være tilstrækkeligt af rent sundhedsmæssige Hensyn. Den højtærede Indenrigsminister ryster paa Hovedet, jeg tror dog, den højtærede Ministers Sundhed fuldt ud vilde kunne tilfredsstilles ved, at Ministeren kom op Kl. 6 om Morgenen. Det er den Slags almindelige Bemærkninger, jeg ikke tror, det ærede Medlem selv mener skal tages helt alvorligt.

Maa jeg dernæst sige til den højtærede Indenrigsminister, at jeg har den Opfattelse, at selv Ministre maa have Lov til at misforstaa i ret udstrakt Grad, men jeg har dog tillige den Opfattelse, at der maa være en Grænse for Ministres Evne til at misforstaa; og jeg skal ikke nægte, at det forekommer mig, den højtærede Minister har overskredet den Grænse. Jeg